

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ МАТЕМАТИКИ ДЛЯ НЕМАТЕМАТИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В КОНТЕКСТІ МОДУЛЬНОГО НАВЧАННЯ

У будь-якій сучасній системі загальної освіти математика займає одне з центральних місць, що поза сумнівом говорить про унікальність цієї області знань.

Останніми роками намітилася стійка тенденція проникнення математичних методів в такі науки як історія, філологія тощо. Тому коло осіб, які в своїй подальшій професійній діяльності можливо застосовуватимуть математику, розширюється.

Викладанню математики для нематематичних спеціальностей при цьому повинно наділятися більш уваги, тому що більшість студентів та випускників шкіл вважають, що математику можна не вивчати, якщо немає іспиту, і до того ж це складно, а те, що складно завжди викликає відразу. Тому завдання кожного викладача зробити процес вивчення математики якомога цікавішим та легким. На нашу думку, це можна зробити завдяки інтерактивним формам навчання, які можна використовувати в рамках модульного навчання математики.

Модульне навчання, на відміну від традиційного передбачає більш самостійне (або повністю самостійне) навчання за модульною програмою – дидактичною конструкцією, що складається з модулів, кожен з яких має дидактичну ціль, досягнення якої забезпечується змістом навчального матеріалу, дидактичними засобами, супроводжується контролем на вході та виході та консультуванням вчителя.[1] Тобто викладач бере на себе тільки контролюючу функцію і не є для учнів основним джерелом отримання інформації. Роботу за модульною програмою учні можуть виконувати у групах, що є одним з інтерактивних методів. Існують групові і фронтальні інтерактивні методи навчання. Перші передбачають ділення всіх учнів на групи, які працюють окремо, а потім обмінюються результатами; другі – спільну роботу та взаємонавчання всього класу.

О.Пометун та Л.Пироженко зазначають, що «інтерактивне навчання – це така організація навчального процесу, за якої

неможлива неучасть студентів у колективному взаємодоповнюючому, заснованому на взаємодії всіх його учасників в процесі навчального пізнання: або кожен має конкретне завдання, за яке він повинен публічно прозвітувати, або від його діяльності залежить якість виконання поставленого перед групою завдання» [3, с. 23]. При груповому навчанні основною одиницею виступає команда або мала група, члени якої мають спільні цілі й завдання, індивідуальну відповідальність і рівні можливості для успіху. Основні принципи роботи в команді – одне завдання й одне заохочення на групу, розподіл ролей. Індивідуальна відповідальність означає, що успіх команди залежить від зусиль кожного, а це передбачає не лише необхідність працювати на повну силу, а й допомагати іншому. Практично за таких умов стрижнем навчання стає спілкування учнів один з одним і з педагогом [2, с. 84].

Не менш ефективними можуть бути й фронтальні методи, використовувати які, на нашу думку доцільно при підведенні підсумків роботи, щоб у кожного була можливість висловитися, після чого, враховуючи всі думки можна було б зробити загальні висновки.

За умови вмілого провадження інтерактивні методи навчання дозволяють залучити до роботи всіх учнів класу, сприяють виробленню соціально важливих навиків роботи в колективі, взаємодії, дискусії, обговорення. При застосуванні інтерактивних методів поглиблюється мотивація. Але слід пам'ятати, що неможливо побудувати весь процес навчання виключно на інтерактивних методах. Це один з багатьох прийомів, які можна використовувати у рамках модульного навчання, що допоможе у досягненні дидактичних цілей та принесе результат тільки в поєднанні з іншими методами та формами роботи.

Література

1. Перспективні педагогічні технології в шкільній освіті: Навч. посіб./ За заг. ред. С. П. Бондар – Рівне: Тетіс, 2003. – 200 с.
2. Власова О. І. Педагогічна психологія: Навч. Посібник – К.: Либідь, 2005. – 400 с.
3. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія і практика. – К., 2002. – 136 с.